

4. *Гражданское уложение Германии = Deutsches Bürgerliches Gesetzbuch mit Einführungsgesetz*: Ввод, закон к Гражд. уложению; Пер. с нем.; Науч. редакторы – А. Л. Маковский [и др.]. — М.: Волтере Клувер, 2004. – 816 с.
5. *Китайская Народная Республика: Законодательные акты [Текст]*. – М.: Прогресс, 1989 – 504 с.
6. *Bird, Beverly. Are Video Wills Legal?* / Beverly Bird [Електронний ресурс] Legal Info. — Режим доступу: <http://info.legalzoom.com/video-wills-legal-4630.html>.
7. *Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України* / За ред. В. М. Коссака. – К.: Істина, 2004. – 976 с.
8. *Заїка Ю. О.* Спадкове право України: навч. посіб. – К.: Істина, 2006. – 216 с.
9. *Babwani, Sakina. Writing a will goes hi-tech with video, on-line and digital wills* / Sakina Babwani [Електронний ресурс] The Economic Times. – Режим доступу: http://Articles.economictimes.indiatimes.com/2012-04-30/news/31508195_1_wills-video-camera-probate.
10. *Кухарев О. Є.* Спадкове право України: навч. посібник / О. Є. Кухарев. – К.: Алерта, 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kafedr.at.ua/_bd/2/217.pdf.
11. *Бичківський О. О.* Секретні заповіти за законодавством України та іноземних держав [Текст]: О. О. Бичківський // Вісник Запорізького національного університету. – 2011. – № 4. – С. 59–64.
12. *Положення про порядок учинення нотаріальних дій в дипломатичних представництвах та консульських установах України: Наказ Міністерства юстиції України та Міністерства закордонних справ України від 27.12.2004 р. № 142/5/310* [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1649-04>.
13. *Заїка Ю. О.* Посвідчення «Секретного заповіту» / Юрій Заїка // Підприємництво, господарство і право. – 2002. – № 1. – С. 42–47.
14. *Рябоконт Є. О.* Проблеми правового регулювання інституту секретних заповітів за новим Цивільним кодексом України / Євген Рябоконт // Вісник Київського національного університету імені Т. Шевченка. Юридичні науки. – 2004. – № 56–59. – С. 151–154.

Kalaur I. R. Modern trends concerning the form og will

The scientific work is devoted to finding ways to expand testamentary freedom by legislative consolidation opportunities testamentary for emergency orally using modern communication technologies. Special attention is paid to the possibility drafting the secret covenant by video or audio recording and posting it on the Internet resources of the testator.

Key words: will, testament secret, shape covenant certificate congregation.

Калаур И. Р. Современные тенденции относительно формы завещания

Статья посвящена поиску путей расширения завещательной свободы путем законодательного закрепления возможности составления завещания при чрезвычайных обстоятельствах в устной форме с использованием современных коммуникационных технологий. Особое внимание уделяется возможности составления секретного завещания путем видео- или звукозаписи и размещения его в Интернет ресурсах завещателя.

Ключевые слова: завещание, секретное завещание, форма завещания, удостоверение завещания.

THE CONCEPT AND FEATURES OF NON-ENTREPRENEURIAL SOCIETY

Kochyn V. V.,

Candidate of Juridical Sciences, Academic Secretary of F. H. Burchak Scientific-Research Institute of Private Law and Entrepreneurship NALS of Ukraine

Article analyses legal literature and normative legal acts and makes conclusions about the concept and features of non-entrepreneurial societies. Non-entrepreneurial society is defined as legal entity of private law, created as a result of individuals of the right to freedom of association, which is not intended to profit for its subsequent distribution among participants (members). The features of non-entrepreneurial societies are divided into features of legal form and features of non-entrepreneurial activities.

Key words: legal entity, non-entrepreneurial society, non-entrepreneurial activity, non-commercial activity, non-profit organisation.

The policy of building a democratic, social, rule of law State requires a legal framework for the implementation of the citizens' economic, social, cultural, environmental and other rights and interests. However,

state as a social formation is not able to fully ensure the implementation of the rights and interests of the population as unable to cover the entire spectrum of social and individual needs. Civil society is based on potential self-governing society, by which it can organize them selves based on the identification and implementation of their own interests, which limits the claim by the government on a comprehensive (total) care of the individual and society.

The basis of society is organizations which created by the realization of the right to freedom of association. Such organizations as a private law category is non-entrepreneurial because it is not aimed directly involved in business or distribute profits among the participants. Therefore, we aimed to analyze the concept and characters of non-entrepreneurial societies.

Some aspects of the institute of non-entrepreneurial societies were researched by such scholars as: Kucherenko I. M., Dudorova K. B., Soloviov O. M., Chepurnov V. O., Mandryka L. M., Fuchedzhi V. D., Kryvenko Iu. V., Vitka Iu. V., Piddubna V. F., Tikhonova M. A., Litvina O. Iu., Plakhina I. V., Yatchenko Ie. O., Zelisko A. V., Mendzhul M. V., Filatova N. Iu., Bieliaiev O. O., Paruta Iu. I.

Analysis of development of the national civil law suggests that since its first codification and with the current of the Civil Code of Ukraine (further – CCU) the definition of legal entity was changed from its identification with the «body of persons» (p. 13 of CC of UkrSSR, 1922), outlining an exhaustive list types of organizations (Art. 24 of the CC of UkrSSR, 1963) until now – «organization». Nevertheless, these non-entrepreneurial societies (in their modern sense) always had a place in the subjects of civil law.

According to Cesare Sanfilippo, a legal entity arise from two types of phenomena: the term «company» (i.e. a set of people united to achieve a common goal) and «fund» (i.e. a set of assets, the combined permanent appointment one goal) [1, p. 47–48].

The organization, which operates as an independent legal personality is more profitable, responsible contractor both in public and in private relations. So interests of curtain legal entity are realized that represents its founders (participants) or indefinite circle of people united by a certain feature.

First of all, the researches of institute of non-entrepreneurial societies should pay attention to the legal form – society – as a feature of the legal entity to focus on other quality sign these organizations as participants in civil relations – non-entrepreneurial activity.

The modern Ukrainian concept of «society» has such lexical interpretation: 1) a group of people who are in close relationship; someone next staff; environment, circle of friends; 2) group of individuals who are currently in a period of time together spend leisure; 3) rooming with someone; the presence of someone; 4) organization, association of people who set themselves common objectives, goals, action program and act according to their performance, implementation [2, p. 26].

Article 86 of the CCU defines only two forms of non-entrepreneurial societies: consumer cooperation and citizens' association. Citizens' association were defined by Law of Ukraine «On citizens' associations» (repealed), while the current Law of Ukraine «On public associations» does not provide for such a form of organizations.

While characterizing the studied societies alongside the term «non-entrepreneurial» uses and other «non-commercial», «non-for-profit», «non-governmental», which create additional uncertainty. In particular, the term «non- non-entrepreneurial» is used in the Laws of Ukraine «On Securities and Stock Market», «On non-governmental pension provision», «On state support of agriculture» and so on. However, the term «non-commercial» is found in the Laws of Ukraine «On Television and Radio», «On Cooperation» and so on.

In foreign countries different terminology is used. In the US – «non-for-profit organization»; in English practice – «charity organization», whereby this term covers the whole range of public benefit non-government organizations; France – «economic societies», but in this country used the term «association» [3, p. 65].

In our opinion, the most correct and applicable for civil law is the concept of «non-entrepreneurial activity» and therefore legal persons should be subdivided into «entrepreneurial» and «non-entrepreneurial». To confirm this position should be noted that «entrepreneurship» is broader than «commerce» (from the Latin. *Commercium* – trade). More over, commerce is only activity in trade, trade turnover [5, p 166; 5, p. 287] and «Entrepreneurship» covers all activities in the economic and financial spheres [5, p. 581].

The most common type of non-entrepreneurial organization is non-entrepreneurial society, which is founded as a form of the rights of persons to freedom of association. Also we should focus on the features of the society. Moreover, we consistent with the view that the terms «non-for-profit», «community», «civil», «voluntary», «non-governmental» etc have only differences in logical view [6, p. 10] and do not affect their private law features.

It should be noted that it is going on about organizations which founded and registered in the established order in the legal form of the society, i.e. by combining persons (participants). Thus, non-entrepreneurial societies have common features of the legal entity of private law, such as:

1) *organizational unity*, that means that in any society can highlight the organizational structure, social connections that exist between members of the society, though not fixed regulations, but existing regulation of relations between them;

2) *publicity of founding and termination* allows separate organization (legal entity) from organizations that do not have such status (informal organizations);

3) *general (universal) capacity* means that the entities can be owners of the property, which is separated (property separation) of the property of the founders and other participants of legal relations, as well as be able to make lawful actions and bear the legal responsibility;

4) *self-responsibility* implies in turn that the legal entity responsible for its obligations due to it by right of ownership of property from the moment of its state registration;

5) *entry into civil circulation on its behalf* provides an opportunity for the organization to acquire and exercise civil rights and obligations, and sue and be sued.

The main feature of the legal entity is the organizational unity, as ch. 1, art. 80 CCU the term «legal entity» is defined by the term «organization». All other features necessary for an organization to become the subject of civil relationships to be recognized as a state entity.

Non-entrepreneurial society is included special features that reflect their special status – non-entrepreneurial organizations. Some of them reflect the peculiarities of the legal form, others – especially the activity, and hence taxation.

A study conducted at John Hopkins University offered five basic criteria for the definition of «non-government organization» [6, p. 11–12]:

1) *institution*, which is defined as the organization's existence as a legal entity that has an organizational structure public benefit objectives, scopes of activities;

2) *independence* is that the organization is separate from the system of having powers, although the state or local government can provide subsidies and incentives for legitimate and reasonable grounds;

3) *self-government* ensures the existence of its own internal control rules and procedures, which allows the use of autonomous and not subject to state control;

4) *no distribution of the profits* which implies the absence of rights shares profits from its activities among the founders of the organization, its members or board members. Also, it does not exclude the profit of business activities, contributions from donors or other legitimate sources, but the profits must be directed solely to the goal of creation;

5) *voluntary* provides for organizations freedom of foundation, participation in its activities, and the using of voluntary contributions of individuals and legal entities.

The first three of these features correspond to common features of the legal entity of private law. Instead of that, the last two features characterize as non-entrepreneurial society. Thus, in accordance with p. 1, art. 85 CCU non-entrepreneurial societies are societies that have no aim to receive profit for the next distribution among its members.

Other features of non-entrepreneurial society characterize their specificity in the commercial and tax law. Thus, the Economic Code of Ukraine (further – ECU) contains the term «non-commercial activity» (p. 1, art. 52) – as an independent systematic economic activities carried out by subjects of economic activity, aimed at achieving economic, social and other results without the purpose of profit. The researchers emphasize that the definition of non-commercial economic activity is given the legislation at first, and the ECU launched a unified definition of business and non-commercial activity that are based on the fundamental definition of economic activity [7, p. 88–89].

The part 2 of art. 52 of the ECU provides an indication that a non-commercial economic activities carried out in the public and municipal sectors. However, comments that the rules are aimed primarily at identifying non-commercial activities through an explanation of the operation of the private sector – non-entrepreneurial societies [8, p. 89]. This legislative inconsistency underlines the appropriateness perception of the concept of non-entrepreneurial activities, which is indirectly determined in the CCU.

There is opinion that a non-commercial activity has these features: 1) satisfaction of social needs by works or services; 2) activities aimed at achieving economic, social and other results without the purpose of making profit; 3) regularity. In this occasion, V. Iu. Polyakov offers to define non-commercial activities generally as socially useful [10, p 76–78] or as effective work in a particular field [9, p. 301]. However, this view is acceptable only if the spread of this activity on the state and municipal sectors, while in private sector the public benefit feature can not apply to all non-commercial societies.

In the Tax Code Ukraine (further – TCU) under the definition of «non-profit enterprises, institutions and organizations» (p. 14.1.121 art. 14), means enterprises, institutions and organizations, the main purpose of which is not for profit and proceedings charity, philanthropy and other activities provided for by legislation. Pursuant to the provisions of tax legislation on the taxation of non-profit institutions and organizations (current art. 157 TCU) by the State Tax Administration of Ukraine Order from 24.01.2010 № 37 was approved procedure for determining structure characteristics of non-profit institutions (organizations). However, in this Order № 37 and in the art. 157 TCU, these types of entities are counted as non-profit organizations that may be registered.

R. A. Posner says that in terms of economic activity that the feature of non-entrepreneur forms is that they «prefer to sell their products (education, solace of religion, the plight of the poor healing) cheaper than the market price, and often give it for free». Thus, there is a problem of assessing the value of such

«products» and, therefore, the organization can not be purely corporation (entrepreneurship as a form of economic activity), because participants do not receive income and have less incentive to improve efficiency and «maximize its benefits» [11, p. 509].

To our mind, non-commercial status is a feature of tax legislation that regulates relations in the collection of taxes and fees for the provision for its subjects certain benefits and guarantees. On the one hand, subjects receive them automatically provided (e.g., public bodies and institutions) on the other – they are determined by the relevant authorities on the basis of the implementation of legal persons of certain activities. In Europe, these activities closely linked to social benefits from those organizations, and depend on the benefits and compliance activities [12, p. 13–17] and are public and legal grounds, which should not affect the legal form a legal entity of private sign.

The most widely the features of non-entrepreneurial societies with their interpretation are set out in the Fundamental Principles on the Status of Non-governmental Organisations in Europe and explanatory memorandum (Committee of Ministers of the Council, 16 April 2003) where the term «NGO» is used to define non-profit organizations from the political point of view, that is in their relationship with government authorities.

Art. 1-5 of Decision contain that NGOs are essentially voluntary self-governing bodies and are not therefore subject to direction by public authorities. The terms used to describe them in national law may vary, but they include associations, charities, foundations, funds, non-profit corporations, societies and trusts. NGOs encompass bodies established by individual persons (natural and legal) and groups of such persons. They may be national or international in their composition and sphere of operation. NGOs are usually organisations which have a membership but this is not necessarily the case. NGOs do not have the primary aim of making a profit. They do not distribute profits arising from their activities to their members or founders, but use them for the pursuit of their objectives. NGOs can be either informal bodies or organisations which have legal personality. They may enjoy different statuses under national law in order to reflect differences in the financial or other benefits which they are accorded in addition to legal personality.

Analysis of legal literature and normative legal acts provides us to make the following conclusions. Non-entrepreneurial society is a legal entity of private law, created as a result of individuals of the right to freedom of association, which is not intended to profit for its subsequent distribution among participants (members). The features of non-entrepreneurial societies are divided into features of legal form (institutional body of persons; independence from the state, government) and features of non-entrepreneurial activities (voluntary, no distribution of profit among participants). Such division reflects the internal construction of such an organization and its external expression as legal relations.

REFERENCES:

1. *Санфилиппо Чезаре* Курс римского частного права [Текст]: учебник / Под ред. Д. В. Дождева – М.: Издательство БЕК, 2002. – 400 с.
2. *Великий* тлумачний словник сучасної української мови [Текст] / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. – С. 1251.
3. *Лысенко В. В.* Регламентирование правового положения и функционирования неправительственных организаций в зарубежных странах [Текст] / В. В. Лысенко // Государство и право. – 2009. – № 1. – С. 65–72.
4. *Юридична* енциклопедія [Текст]: В 6-ти т. / Ред. кол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. – К.: «Укр. енциклопедія», 1998. – Т. 3: К – М. – 2001. – 792 с.
5. *Ожегов С. И., Шведова Н. Ю.* Толковый словарь русского языка: 80000 слов и фразеологических выражений [Текст] / С. И. Ожегов, Н. Ю. Шведова. – Российская академия наук. Институт русского языка им. В. В. Виноградова. – 4-е изд., дополненное. – М.: Азбуковник, 1999. – 944 с.
6. *Некоммерческое* право [Текст]; (Учебное пособие) / Под общей редакцией Н. А. Идрисова, У. Ю. Пак. – Б.:Т. ДЭМИ, 2006 – 240 с.
7. *Науково-практичний* коментар Господарського кодексу України [Текст] / Кол. авт.: Г. З. Знаменський, В. В. Хахулін, В. С. Щербина та ін.; За заг. ред. В. К. Мамутова. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – 688 с.
8. *Господарський* кодекс України [Текст]: Коментар. – Х.: ТОВ «Одіссей», 2004. – 848 с.
9. *Славова Н. О., Поляков В. Ю.* Підприємницька діяльність некомерційних організацій [Текст] / Н. О. Славова, В. Ю. Поляков // Вісник Донецького національного університету. Сер. В: Економіка і право. – Вип. 2. – 2011. – С. 301–304.
10. *Поляков В.* Поняття й ознаки некомерційної діяльності [Текст] / В. Поляков // Підприємництво, господарство і право. – 2001. – № 6. – С. 75–78.
11. *Познер Р. А.* Економічний аналіз права [Текст] / Р. А. Познер. – «Акта», 2003. – 862 с.
12. *Избранные* положения из мировой практики о порядке предоставления организациям статуса благотворительных, общественной пользы и освобожденных от налогообложения [Текст] / Международный центр некоммерческого права. – К.: ИКЦ «Леста». – 2007. – 559 с.

Кочин В. В. Поняття та особливості непідприємницького товариства

У статті на основі юридичної літератури та нормативно-правових актів здійснено висновки про поняття і особливості непідприємницьких товариств. Непідприємницьке товариство визначається як юридична особа приватного права, створена в результаті реалізації права осіб на свободу асоціації, яке не має на меті отримання прибутку для його наступного розподілу між учасниками (членами). Особливості непідприємницьких товариств поділяються на особливості організаційно-правової форми та особливості непідприємницької діяльності.

Ключові слова: юридична особа, непідприємницьке товариство, непідприємницька діяльність, некомерційна діяльність, неприбуткова організація.

Кочин В. В. Понятие и особенности непредпринимательского общества

В статье на основе юридической литературы и нормативно-правовых актов сделан вывод о понятии и особенностях непредпринимательских обществ. Непредпринимательское общество определяется как юридическое лицо частного права, созданное в результате реализации права лиц на свободу ассоциации, которое не предназначено для получения прибыли для ее последующего распределения между участниками (членами). Особенности непредпринимательских обществ разделяются на особенности организационно-правовой формы и особенности непредпринимательской деятельности.

Ключевые слова: юридическое лицо, непредпринимательское общество, непредпринимательская деятельность, некоммерческая деятельность, неприбыльная организация.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ФОНДІВ**Лапечук П. І.,**

кандидат сільськогосподарських наук, провідний науковий співробітник відділу проблем приватного права НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України

Бесарабчик В. О.,

молодший науковий співробітник відділу проблем договірного права НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України

У статті розглядаються та аналізуються питання цільового використання коштів державного та місцевих бюджетів, що надходять до цільових екологічних фондів, в умовах децентралізації інститутів виконавчої влади.

Ключові слова: децентралізація, екологічні податки та збори, екологічні фонди, охорона довкілля, життя та здоров'я людини, бюджетний кодекс, місцеві бюджети, спеціальні фонди місцевих бюджетів.

З недавнього часу в Україні розпочато процеси децентралізації функцій виконавчої влади та передання цих обов'язків на місця. Це стосується також фінансового забезпечення для виконання тих чи інших повноважень, що тягне за собою зменшення навантаження на центральний бюджет, але збільшує тиск на місцеві. Оскільки певна частина доходів бюджету формується за рахунок податкових та інших платежів з населення, то з цього бюджету фінансуються видатки на розвиток соціальної складової суспільства (науки, культури, освіти, охорони здоров'я, управління, соціального захисту населення тощо). У систему загальнодержавних фінансових ресурсів України входять окремі цільові структури (Пенсійний фонд, Фонди державного соціального страхування, інші бюджетні та позабюджетні фонди спеціального призначення, державний кредит як специфічна ланка державних фінансів). Децентралізовані фінансові ресурси або фінансові ресурси окремих суб'єктів господарювання, у тому числі органів місцевого самоврядування, є тими грошовими коштами, які вони мають у своєму розпорядженні.

Однією з найгостріших проблем сьогодення як в Україні в цілому, так і на місцях є небезпека для довкілля чи його окремих складових, а звідси і пряма загроза для життя і здоров'я людини. Вкотре звернемося до аналізу законодавчого забезпечення фінансування заходів з охорони довкілля. Для забезпечення конституційних прав громадян на екологічну безпеку, створення якісного навколишнього середовища для життя і здоров'я людини у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25.06.1991 р. № 1264-XII (далі – Закон) спочатку було передбачено спеціальний розділ X «Економічний механізм забезпечення охорони навколишнього природного середовища».